

Johann Daniel Overbeck

**Memoria Vitae Viri Nobilissimi Consultissimi Et Amplissimi Iohannis Ioachimi
Carstens Ivris Vtrivsque Licentiati ... Litteris Consignata**

Lvbecae: Typis Exprimebat Georgivs Christianvs Green, [1790?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1757009582>

Druck Freier Zugang

4°

Dehn.
Carstenz.

1790.

Jz II

582/100-46

J z II

582 / 100-40

MEMORIA VITAE

VIRI

NOBILISSIMI CONSULTISSIMI

ET AMPLISSIMI

IOHANNIS IOACHIMI

CARSTENS

IVRIS VTRIVSQUE LICENTIATI

INCLITAE REIPUBLICAE LVBECENSIS

PROTONOTARIII

MERITISSIMI

LITTERIS CONSIGNATA

IOHANNE DANIELE OVERBECK

GYMNASII LVBECENSIS RECTORE

SOCIETATVM TEVTONICARVM GOETTINGENS. IENENS. ET ALTDORFINAE

LATINAE MARCHICOBADENSIS COLLEGA. HONORARIO.

LVBECAE

TYPIS EXPRIMEBAT GEORGIUS CHRISTIANVS GREEN

MAGNIFICI SENATVS TYPOGRAPHVS.

Multos et esse, CICERO dicit ⁽¹⁾, et fuisse, qui *tranquillitatem expetentes a negotiis publicis se remoucrunt ad otiumque perfugerint*, quorum *vixerint nonnulli in agris, delectati re sua familiari*: Quorum negat ipsorum *omnino contemnendam esse sententiam*. In quo loco etfi fateor haudquaquam fuisse me rebus aliis vilo tempore offensus, tamen fuisse, non nego, quum id ita scriptum esse mirarer ab homine Romano, qui paullo ante animaduertisset, his otiosis *idem propositum fuisse, quod regibus*. In regum igitur institutis, quos exegerat olim e republica populus Romanus, inuenit aliquid CICERO, quod probaret? Illene, qui fautor optimatum, vnus imperio tam erat inimicus, vt pro omnium libertate vehementissime saepissimeque non loqueretur modo, sed etiam cum vitae periculo ac famae dimicaret, ille igitur id a se potuit impetrare, vt non reprehenderet, quod propositum fuisset regibus? Annon amor ille libertatis, acerrimo iunctus odio regum, tam late per totam patebat Romuleam gentem, vt illo etiam tempore PLINIVS, quo sese dederant Romani principibus, odiosum quod erat ac superbum, id *regium* nominaret ⁽²⁾?

His tum hoc modo mecum parumper expensis, opponere sum statim illa conatus, in iisque semper exinde acquiescendum putavi: Abusum regiae dignitatis populus Romanus, quum expelleret a se reges, aspernatus est, non dignitatem ipsam; neque semper in vitio ponere consuevit vocabulum regis, quandoquidem citra ignominiam *Rex* fuit cognomen gentis Marciae, verum saepius etiam in laude, vt, quum semet ipse a VIRGILIO ⁽³⁾, non modo passus est, sed etiam gauisus, vt arbitror, *populum late regem* vocari. Quo minus mirum videtur, a Romanis principes exterarum gentium variis temporibus appellatos fuisse, honoris etiam causa et amicitiae, *Reges*. Quid, quod apud CICERONEM ⁽⁴⁾ CATO: *Sapiens, ait, rectius appellabitur Rex, quam Tarquinius, qui nec se, nec suos, regere potuit*. Quam praetera magnifice poeta canit ille posterioris aetatis ⁽⁵⁾:

*Regem non faciunt opes,
Non vestis Tyriae color,
Non frontis nota regiae,
Non auro nitidae trabes.
Rex est, qui posuit metus
Et diri mala pectoris,
Quem non ambitio impotens
Et nunquam stabilis fauor
Vulgi praecipitis mouet!*

Item ⁽⁶⁾:

*Rex est, qui metuit nihil.
Rex est, qui cupit nihil.
Hoc regnum sibi quisque dat!*

Ita *regium* quidquid appellandum videretur, vt imperium, bellum, spiritus, morbus, mos atque consuetudo, caetera, id videmus interdum a Romanis vituperari, *regale* fere nunquam. Praeclarum potius quidquid esset, magnificumque ac laude dignum, id *regale* vocatum fuit. Nota sunt verba CICERONIS ⁽⁷⁾ Pyrrhum laudantis, Epirotarum regem, ob dictum aliquod perquam laudabile: *Regalis sane et digna Aeacidarum genere sententia!* Ergo etiam, dum otiosis *idem propositum fuisse* dixit, *quod regibus*, nam illuc reuertor, *regale* voluit aliquid de illis atque magnificum praedicare. E contrario inique quod in Sicilia fuerat aliquando in quosdam aratores et colonos ab Apronio Verris amico statutum, id eum perhibet non *regaliter*, sed *regie*, seu potius *tyrannice* violenterque, statuisse ⁽⁸⁾.

Atque hoc, quidquid est, consentaneum fuit visum, praemittere his, quae hoc tempore scribenda de Viro sunt, quem scimus reipublicae per spatium haud exiguum inferuuisse, sed tandem, quod otii videretur haud immerito esse posse appetens, deposita publicarum aliqua parte curarum, vt tranquilliori cuidam se quieti daret, in praedio, non agrario quidem illo et suburbano, sed amoeno tamen secessu intra pomoeria, vixisse; quod habitabat emtum ab heredibus Rettichianis hortum pulcherrimum, intra moenia et Trauum domicilio eleganti aedificiisque caeteris commode instructum. Quo equidem in secessu Eum quum bene valentem viderem ac salutarem vltimum, suavi audiebam, quae habitare solebat in Ipsius ore, facundia praedicantem eam, quae sibi contigisset aduentante iam senectute, felicitatem, qua sibi videbatur ipsis regibus viuere beator. Illa vero, quibus tum vsus fuit, verba, vt solent extrema morientium amicorum atque fautorum infixis imis haerere mentibus, non poterant mihi hoc inchoaturo, quod iam scribendum erat, non in animum redire. Sed inceptum opus, triste licet, pium tamen, sequitur, vt expediam et pro virili parte pertexam.

Viuere coepit IOHANNES IOACHIMVS CARSTENS Lubecae anno supra millesimum et septingentesimum vicesimo quarto, ante diem quartum Februarii.

Pater Consul fuit Reipublicae Lubecensis eruditione, prudentia, eloquentia, meritis longe celeberrimus, IOHANNES FRIDERICVS CARSTENS, anno saeculi LXI. a. d. VIII. Martii mortalitate functus.

Mater, CATHARINA AGNETA, gente WOLTERA, matrimonii fato vidua quondam IOHANNIS RODDE, I. V. L. reipubl. patr. Secretarii, decus insigne sui sexus, primum anni LXXII. diem vitae habuit vltimum,

Generis Paterni Auus, itidem Lubecensium Consul, IOACHIMVS LÜDERVS, id est LOTHARIVS, CARSTENS, optimam post se, si quis alius, doctrinae atque meritorum famam reliquit. Auia ANNA CATHARINA LEOPOLDA vt sui quondam Mariti, sic quoque Maiorum, splendore se praebuit dignissimam.

Proauiorum iam Proauiarumque gentis eiusdem Paternae primus IOACHIMVS FRIDERICVS CARSTENS Lubecae ordinem insigniter Senatorium, prima MARGARETA HOLMERA matronarum numerum ornaui. Secundus ACHILLES DANIEL LEOPOLDVS iuris vtriusque Doctor Comesque Caesareus Palatinus, Vir, vt ipse doctissimus, ita

⁽¹⁾ De officiis Lib. I. c. 20. f. 69. 70.

⁽²⁾ PLINIVS Panegy. c. 7. f. 6.

⁽³⁾ Aeneid. I. v. 25.

⁽⁴⁾ De finibus bonor. et malor. c. 22. f. 75.

⁽⁵⁾ L. ANNAE. SENECA in Choro Aëtus II. Thyestae v. 345. sqq.

⁽⁶⁾ Id, ibid. v. 389. sqq.

⁽⁷⁾ De officiis, vbi supra, c. 12. f. 38.

⁽⁸⁾ In Verrem Libro III. c. 48. f. 115.

ita quorumque doctissimorum virorum, in his magni MORHOFII, amicissimus fuit. Secunda ANNA MARGARETA RITTERA, nullo caruit ornamento, quod in ipsam vel a suis potuit Maioribus, vel a virtute proficisci.

Abauorum porro atque Abauiarum eiusdem paterni generis primus IOACHIMVS CARSTENS I.V.D. Saxo-leoburgici ducis a consiliis, inter Lubecensis Reipubl. Syndicos egregium habuit nomen, prima ELSABEA WICKEDE, inter decora suae gentis, secundus LÜDERVS HOLMERVS et secunda MARGARETA gente GRABOVIA inter Cives Lubecensis, tertius FRIDERICVS LEOPOLDVS inter Notarios Caesareos publicos patronosque causarum, tertia CATHARINA DEHNS inter has, quae acceptum a sua gente decus huic reddunt, quartus IOHANNES RITTERVS inter Licentiatos vtriusque iuris et maximos Lubecensium Consules, quarta denique ANNA MARGARETA HVNNIA, inter optimas, quae peregre huc venerunt, laudatissimasque Matronas.

Sub finem huiusce Maiorum seriei gentis Paternae Atanos tandem Atauasque, nihil addituri amplius, quoad possumus, recensere. Nempe primus fuit NICOLAVS CARSTENS, Consul in Marchia Soltquellensium, prima BARBARA IOACHIMI LINDEMANNI, Senatoris eiusdem ciuitatis filia, secundus THOMAS A WICKEDE, Lubecensis reip. Senator, secunda ANNA A LÜNEBURG, IOACHIMI eiusdem reipubl. Consulis filia, quintus, tertium enim atque tertiam, quartum item quartamque, non possum equidem indicare, ABRAHAMVS LEOPOLDVS, Cuius Lubecensis, patre MATTHIA LEOPOLDO, siue LEVPOLDO, curiae in Silesia Sprottae Magistro, matre VRSULA natus, quinta KALCKMANNORVM gente genita ANNA, sextus FRANCISCVS DEHNS, iuris vtriusque Doctor, cuius cognomines pater Bremae habitauit, auus Antwerpiae, sexta ELISABETA, gentili nomine WARMBOEKEN, septimus ANDREAS RITTERVS, mercatorii ordinis, HANS siue IOHANNIS, Neostadiensis in Holsatia curiae Magistri, filius, ANDREAE, inter Ditmarfos, nepos, septima ANGELIA RITTERA patre ALBERTO genita, HENRICI natione Guesphali, filio, octauus NICOLAVS HVNNIVS, AEGIDII filius, Marburgensis, Theologiae Doctor, inclitus ille meritis atque scriptis Lubecensium Praeful, octaua denique ANNA HETTENBACHIA.

Ad genus inde Maternum quod attinet, hos mihi licuit inuenire Maiores: Auum IOHANNEM WOLTERVM, iuris vtriusque Doctorem, Lubecensis reipublicae Senatorem, Auiam ANNAM ELSABEN, gentis propaginem BARTELS et eiusdem eximium decus: Proauum primum, MICHAELEM WOLTERVM, Ciuem atque Mercatorem Lubecensem, proauiam primam, CATHARINAM gente BYRMANNAM, Proauum secundum, DITERICVM BARTELS, ordinis in patria Senatorii, Proauiam secundam AGNETAM, SIEMSENIAE gentis; Abauorum denique Abauiarumque primum SAMVELEM WOLTERVM, Ciuci apud nos atque Mercatorii ordinis, primam ELISABETAM gente BROYERAM, secundum IOHANNEM BYRMANNVM, natione Guesphalum, natiuitate Monasteriensis, tertium, nam secundam, quoniam ignoro, cogor omittere, IÜRGEN siue GEORGIUM BARTELS, Ciuem virtute mercatuque praestantem, tertiam ANNAM gente PETERSEN, BERNHARDO patre natam, quartum NICOLAVM SIEMSEN, Cives inter atque Mercatores Lubecenses nomen haud ignobile, quartam denique AGNETAM, gentis eiusdem, quam dixi modo PETERSEN, propaginem, filiam quippe BERNHARDI eius ipsius, quem paullo antea nominabam.

Ipsae in teneris religionis elementa Christianae nec minus Latinae litteraturae accepit initio priuatim a IOHANNE DANIELE MINO, praeceptore postea meritissimo Scholae publicae, cuius deinde classium quintae quum alumnus esset factus, ad primam vsque cucurrit feliciter in stadio illo sacro atque litterario, ducibus praestantissimis GERHARDO MINO, eius, quem modo laudabam, patre, IOHANNE SCHEVIO, duobusque Cantoribus, HENRICO SIEVERS et CASPARE RVETZ, itemque viris doctissimis atque celeberrimis, IOHANNE FRIDERICO BEHRENDT Subrectore, CAROLO HENRICO LANGIO A. M. Conrectore, denique ven. IOHANNE HENRICO A SEELEN, Theol. Licentiatu, Rectore.

Continuata vero studia ista scholastica in saeculi huius annum vsque XLIV. eius ipsius anni verno tempore commutanda duxit cum academicis eoque petiit consilio Ienam. Sed parum in illo itinere perfenscere sibi visus esset incunditatis, nisi socium habuisset comitemque Amicum similitudine studiorum atque morum longe coniunctissimum, CHRISTIANVM DAVID EVERS, reipublicae patriae postea Syndicum, omni meritorum genere illustrem, sed nondum sexagenarium, proh dolor! anno hinc retro fere septimo, humanis rebus exentum. Quocum omnia fere, ut amicos decebat intimos, Ienae quidem per triennium, perpetuo interim durante vtriusque contubernio, habuit communia, in his praeter recipientem se academiae Rectorem TYMPIVM, doctores quoque magistrosque doctrina, dexteritate, fama, gloria perillustres, in philosophia nempe REVSCHIVM DARTESIUMQUE, in historia totaque iurisprudencia GNÜGIVM, BROKESIVM, ENGAVIVM, HELLFELDVM, SCHMIDTIVM, MOTERVIM, BYDERVM, excellentia sane nomina, totamque siderum instar ornantia rempublicam litterariam.

Et his carus omnibus cum suo EVERSIO fuit in primis. Id, quod eorum nemo studiosius testari conatus est, quam illustris et excellens IOACHIMVS GEORGIVS DARTESIUS, Potentissimi Regis Prussici hodie a consiliis intimis et in Academia Viadrina spectatissimus Antecessor. Is videlicet a. LXXXVI., quum paullo ante celebrasset, ob exactum in academicis dignitatibus dimidium saeculum, hilaria perquam sollemnia, perscriptis ad eum officiosissime litteris, misit et ipsi et EVERSIO, quem tum nempe nescierat versari iam inter caelites, fasciculum omnes continentem libellos, qui per illam occasionem, gratulandi causa, fuerant editi.

Tantum viros humanitatem coniungentes cum exquisitissimo quoque genere doctrinae, et eorum favore secum usum Amicum, quem ut animum suum diligebat, relinquere, quam fuerit ipsi asperum atque durum, nemo non facile indicabit. Ille vero quod omnino mutari nequibat, id velle mutare omittebat. Profectus est igitur a. XLVII., ut alibi absolueret, quae Ienae inceperat, academica studia, Gottingam et receptus ibi studiosorum in ordinem ab HALLERO, domum ab AYRERO, meritorum immortalium viris. Quos eosdem postea, quando in cathedra suas quisque disciplinas profitebantur, sedulo ac diligenter audiuit, ut et caeterorum aliquos eruditione ac dexteritate summorum virorum, quorum habuit tum, habuitque semper, atque etiamnum habet, largissimum academia illa prouentum; in his maxime SCHMAVSSIUS, BOEHMERUS, KAHLIUS, PÜTTERUS, caeteros. AYRERVIM etiam, quum suam illo tempore elucubrasset pererudite commentationem⁽⁹⁾ et pro licentia summorum adipiscendorum in vtroque iure honorum impetranda publice a. XLVIII. a. d. XXVII. Iulii sollemni academiarum ritu defenderet, habuit Praesidem, immo praesentem, quae profecto insignis erat et rara fortuna, serenissimum potentissimumque Magnae Britanniae Regem, qui tum inuiserat suas terras Germanicas, GEORGIUM II.

Atque

(9) De Magno Magisterio equestris Ordinis Aurei Velleris Burgundo-Austriaci feminino masculino. Gottingae 1748. 4.

Atque digniorem huic operum suorum generi Colophonem licet nullo modo addere potuisset, litteraria tamen habuit addenda itinera in votis. At destinata iam huic rei consilia quum exsequi vellet domumque suos consulturus reuertisset, accidit, ut in illo mercantium apud nos collegio, quod nomen habet a faciendis in Scandiam cursibus, vacuefacta provincia eius, qui huius collegii praefuerat tabulario, ipsi traderetur adeoque suorum itinerum obiceretur maximum, quod superari non posset commode, impedimentum. Quibus rebus quum insequenti a. XLVII. post obitum IOACHIMI HENRICI DREYER, viri consultissimi, accessisset etiam Secretarii reipublicae patriae munus, quod ipsi a. d. VII. Maii deferebatur, omne studium consiliumque peregrinandi prorsus abiicere coactus est. In illo potius munere Secretarii, cuius ultimum obtinuerat gradum, statim a. L. ad primum locum adscendit.

Neque insecuta mox matrimonii dulcissimi felicitas non pertinuit hinc ad impertienda viro in publica commoda occupatissimo solatia suauissima, hinc ad magis palam faciendum, quanta refideret in illo ad bene merendum industria, quantaque animi excelsitas. Tori videlicet sociam adiunxit sibi, a LXI. a. d. XII. Maii Matronam nobilissimam spectatissimarumque virtutum laude decoratissimam, THERESIAM GVILIELMINAM, Cuius atque Mercatoris quondam apud nos primarii, MATTHIAE BERCHMANNI filiam, viduam illam olim a viro nobilissimo peruagataeque doctrinae ornamentis et experientiae multifariae clarissimo, IOHANNE GERHARDO WAGNERO, scientiae medicae Doctore et apud nos Effectore felicissimo, relictam, sed nimis eheu cito post aliquot duntaxat exactorum in hoc secundo coniugio annorum spatium extinctam. Quacum adeo concorditer suauiterque, adeo in omnem eius prolem benefice, dies exegit hilarissimos, ut a bonis omnibus ea res gratulatione, laude, admiratione atque plausu excipienda esse iudicaretur et vel eo magis commune gaudium in totam euagaretur Ciuitatem, quum esset a. LXV. a. d. III. Iul. Protonotarius rei publicae constitutus.

Quod ille munus, in quo Ciuitatis a tabulis praesertim erat publicis iisdemque praecipuis atque palmariis, quas vulgo superiores vocant, hoc magis omni tempore laudabiliter administravit, quo magis fide, assiduitate, laboriosaque diligentia et elegantissime pingendi litteras exercitatione pollebat, ut vel in hac re versando accurate, caste, integre, videretur perenne sibi et in aeuum perpetuo durans posuisse monumentum.

Sed ipso aspectu alloquioque et rerum omnium actu placebat insigniter cunctis, quibuscum congregiebatur, ob oris atque totius corporis amabilem dignitatem, ob ingenii praestantiam, ob iustam illam atque promptam iudicandi facultatem, ob virtutis indolem, ob probitatem ac beneficentiam cuius obuiam, ob fidei amicitiaeque sinceritatem, ob morum denique atque sermonum eximiam suauitatem et elegantiam, ut statim quosque caperet et amore incenderet firmiterque postea retineret, infimos pariter ac summos. Nam ut exempla pauca modo adducam, quia per singula ire nimis est longum, quis nescit, academiae Kiloniensis magnum illum et immortalis memoriae Cancellarium CRAMERVM in amicis ab illo intimis fuisse numeratum? Quis duumuiros, qui sunt Daniae regis potentissimi a consiliis intimis, Hafniae CARSTENS, in vicinia Sürhagae generosissimum A THIENEN, viros excellentissimos atque perillustres? De celebratissimo ne quid addam Hamburgensium Syndico, consultissimo FABRO, caeterisque quam plurimis viris, a quibus omni tempore in primis carus habebatur. Inter quos tamen, fateor, honoris causa primo loco nominandi fuissent AMPLISSIMI PATRIAE PATRES, qui ut praeclara de illo multis occasionibus iudicia fecerunt, ita postremo statuendum putarunt, ut aliquo sui muneris onere suo rogatu leuaretur, illo maxime, quod cum anniuersario itinere Bergedorpiensi communiumque cum Lubecenſibus Hamburgensium quatuor dioecesium visitatione coniunctum est.

Ab illo inde tempore magis, quam antea vnquam, et sibi vixit et suis, in hortulo illo, quem sibi comparauerat, peramoeno nec diuiduo penitus ab vrbe ciuiumque consortio, et in otio nec ignobili et negotioso, erudito, pio, denique Christiano, quod ipse se nolle dicebat cum qualibet vel regali conditione mutare.

Mutauit attamen cum aeternitate et altera vita, post moram longe caeterorum votis optatisque breuiorem, sed iubens et diu praeparatus piis et sapiente viro dignis meditationibus, quas identidem alere ac sustentare saepe repetitis alloquiis, praeter alios, vir admodum reuerendus et praeclarissimus, FRANCISCVS BERNHARDVS BRVNS, coetus sacri Iacobaei Archidiaconus meritisissimus, cui animi sui leuandaeque conscientiae commiserat curam, solebat, maxime postquam ingrauescens breui ante Sacrum Iohanneum valetudo vitae finem ipsum afferre videbatur.

Et attulit re vera citius omnium votis, et frustra quidem adhibitis a Medico ordinario, viro nobilissimo et experientissimo, IOHANNE IVLIO WALBAVM, suae scientiae Doctore et Effectore celeberrimo, remediis praesentissimis omnique genere curationum. Hoc enim is ipse testatur his verbis docte artificiosaeque conceptis:

„Beate defunctus hujus urbis PROTONOTARIVS; cujus memoria ob suauitatem morum, humanitatem, et beneficentiam erga egenos multis erit sempiterna; sensibili et debili corporis habitu, ab insultibus arthriticis, quotannis recrudescentibus, die 21. Junii incubat in febrem quotidianam malignam, amphimerinam singultosam dictam, quae comite cynanche arthritica et insequentibus aphthis quotidie ita exacerbabatur, ut, remediis idoneis omnibus incassum adhibitis, die 4. Julii mortem placidam obiret.“

Obitum vero illum ita ferent sane, nec enim hoc in dubium reuocare fas est, et VNICVS FRATER et SOROR VNICA et Agnati Cognatique Honoratissimi, ut sui amoris teneritate, ut officio, ut pietate dignum, sed simul ita quoque, ut religionis ac sapientiae legibus consentaneum est. Qua equidem de causa nihil addere audeo, quod vel ad consolationem, vel ad admonitionem, vel ad vilius rationem voti pertinere posse videatur, nisi ut salutaria quaeris atque fausta LVGENTIVM DOMVI a summo Numine exoptem.

Sed illud a me muneris ratio requirit, ut ad vos dirigam orationem, MAGNIFICI ET ILLVSTRES REIPUBLICAE CONSVLES, summe venerabilis et illustris reuerendo Canonicorum Ordini PRAEPOSITE, generosissime Eorundem DECANE, summe reuerende et excellentissime Sacrorum PRAESVL, nobilissimi, prudentissimi, consultissimi et experientissimi rei publicae SYNDICI et Iurium scientiae Medicaeque DOCTORES, admodum reuerendi et praeclarissimi Sacri Ordinis SENIOR, PASTORES atque SYMMYSTAE, nobilissimi, generose, prudentissimi et amplissimi Reipublicae SENATORES et SECRETARII, et ad vos, qui praeterea colitis pietatem, virtutem, eruditionem et quamque meritorum praestantiam, petitum reuerenter humaniterque, ut, quum procedet hodie funus, illud fauente animo ac beneuolo comitari velitis.

P. P. Ipſo Exſequiarum die XIII. Iulii A. d. 1806.

Stenographische Lehrbuch

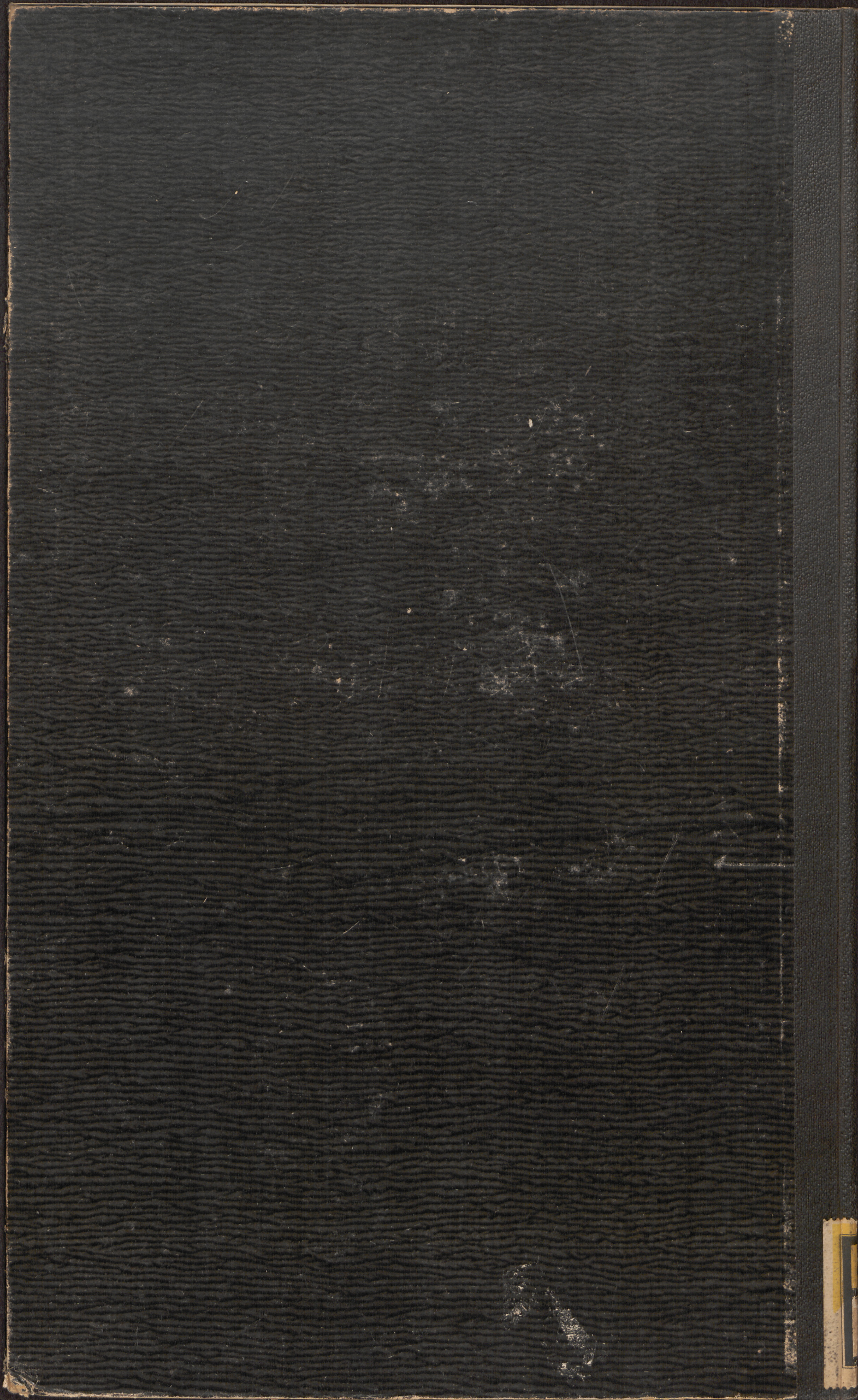
von Dr. phil. h. c. h.

Dr. phil. h. c. h. Dr. phil. h. c. h.

LBMV Schwerin 33

33\$001415727

ita quorumque doctissimorum virorum, in his magni MORHOFFII, amicissimus fuit. Secunda ANNA MARGARETA RITTERA, nullo caruit ornamento, quod in ipsam vel a suis potuit Maioribus, vel a virtute proficisci.

Abauorum porro atque Abauiarum eiusdem paterni generis primus IOACHIMVS CARSTENSV.D. Saxo-leoburgici ducis a consiliis, inter Lubecensis Reipubl. Syndicos egregium habuit nomen, prima ELSABE A WICKEDE, inter decora suae gentis, secundus LUDERVS HOLMERVS et secunda MARGARETA gente GRABOVIA inter Cives Lubecensis, tertius FRIDERICVS LEOPOLDVS inter Notarios Caesareos publicos patronosque caufarum, tertia CATHARINA DEHNS inter has, quae acceptum a sua gente decus huic reddunt, quartus IOHANNES RITTERVS inter Licentiatos vtriusque iuris et maximos Lubecensium Confules, quarta denique ANNA MARGARETA HVNNIA, inter optimas, quae peregre huc venerunt, laudatissimasque Matronas.

Sub finem huiusce Maiorum seriei gentis Paternae Atavos tandem Ataviasque, nihil addituri amplius, quoad possumus, recensere. Nempe primus fuit NICOLAVS CARSTENS, Consul in Marchia Soltquellensium, prima BARBARA IOACHIMI LINDEMANNI, Senatoris eiusdem ciuitatis filia, secundus THOMAS A WICKEDE, Lubecensis reip. Senator, secunda ANNA A LÜNEBURG, IOACHIMI eiusdem reipubl. Consul filia, quintus, tertium enim atque tertiam, quartum item quartamque, non possum equidem indicare, ABRAHAMVS LEOPOLDVS, Cuius Lubecensis, patre MATTHIA LEOPOLDO, siue LEVPOLDO, curiae in Silesia Sprottae Magistro, matre VRSULA natus, quinta KALCKMANNORVM gente genita ANNA, sextus FRANCISCVS DEHNS, iuris vtriusque Doctor, cuius cognomines pater Bremae habitauit, auus Antverpiae, sexta ELISABETA, gentili nomine WARMBOKEN, septimus ANDREAS RITTERVS, mercatorii ordinis, HANS siue IOHANNIS, Neostadiensis in Holfatia curiae Magistri, filius, ANDREAE, inter Ditmarfos, nepos, septima ANGELIA RITTERA patre ALBERTO genita, HENRICI natione Guesphali, filio, octauus NICOLAVS HVNNIVS, AEGIDII filius, Marburgensis, Theologiae Doctor, inclitus ille meritis atque scriptis Lubecensium Praeful, octava denique ANNA HETTENBACHIA.

Ad genus inde Maternum quod attinet, hos mihi licuit inuenire Maiores: Auum IOHANNEM WOLTERVM, iuris vtriusque Doctorem, Lubecensis reipublicae Senatorem, Auam ANNAM ELSABEN, gentis propaginem BARTELS et eiusdem eximium decus: Proauum primum, MICHAELEM WOLTERVM, Ciuem atque Mercatorem Lubecensem, proauiam primam, CATHARINAM gente BURMANNAM, Proauum secundum, DITERICVM BARTELS, ordinis in patria Senatorii, Proauiam secundam AGNETAM, SIEMSENIAE gentis; Abauorum denique Abauiarumque primum SAMVELEM WOLTERVM, Ciuci apud nos atque Mercatorii ordinis, primam ELISABETAM gente BROYERAM, secundum IOHANNEM BURMANNVM, natione Guesphalum, nationem nasteriensem, tertium, nam secundam, quoniam ignoro, cogor omittere, IÜRGEN siue GEORGIVM B. Ciuem virtute mercatuque praestantem, tertiam ANNAM gente PETERSEN, BERNHARDO patre nato tum NICOLAVM SIEMSEN, Cives inter atque Mercatores Lubecenses nomen hand ignobile, quartam AGNETAM, gentis eiusdem, quam dixi modo PETERSEN, propaginem, filiam quippe BERNHARDI e quem paullo antea nominabam.

Ipse in teneris religionis elementa Christianae nec minus Latinae litteraturae accepit initio priuatum a DANIELE MINO, praeceptore postea meritissimo Scholae publicae, cuius deinde classum quintae aequum alumnus factus, ad primam usque cucurrit feliciter in stadio illo sacro atque litterario, ducibus praestantissimis GEORGIO MINO, eius, quem modo laudabam, patre, IOHANNES SCHEVIO, duobusque Cantoribus, HENRICO S. et CASPARE RVETZ, itemque viris doctissimis atque celeberrimis, IOHANNES FRIDERICO BE. Subrectore, CAROLO HENRICO LANGIO A. M. Conrectore, denique ven. IOHANNES HENRICO a. Theol. Licentiate, Rectore.

Continuata vero studia ista scholastica in saeculi huius annum usque XLIV. eius ipsius anni verno commutanda duxit cum academicis eoque petiit consilio Ienam. Sed parum in illo itinere perferensciscere esset iucunditatis, nisi socium habuisset comitemque Amicum similitudine studiorum atque morum longe commum, CHRISTIANVM DAVID EVERS, reipublicae patriae postea Syndicum, omni meritorum genere sed nondum sexagenarium, pro dolor! anno hinc retro fere septimo, humanis rebus exemptum. Quocumque vt amicos decebat intimos, Ienae quidem per triennium, perpetuo interim durante vtriusque contuberni communia, in his praeter recipientem se academiae Rectorem TYMPIVM, doctores quoque magistrosque dexteritate, fama, gloria perillustres, in philosophia nempe REVSCHIVM DARTESIVMQUE, in historia iurisprudencia GNÜGIUM, BROKESIVM, ENGAVIVM, HELLFELDV, SCHMIDTIVM, M. EVDERVM, excellentia sane nomina, totamque siderum instar ornantia rempublicam litterariam.

Et his carus omnibus cum suo EVERSIO fuit in primis. Id, quod eorum nemo studiosius testatur est, quam illustris et excellens IOACHIMVS GEORGIVS DARTESIUS, Potentissimi Regis Prussici huiusmodi filiis intimis et in Academia Viadrina spectatissimus Antecessor. Is videlicet a. LXXXVI., quum paullo brassset, ob exactum in academicis dignitatibus dimidium saeculum, hilaria perquam sollemnia, perscriptis officiosissime litteris, misit et ipsi et EVERSIO, quem tum nempe nescierat versari iam inter caelites, omnes continentem libellos, qui per illam occasionem, gratulandi causa, fuerant editi.

Tantum viros humanitatem coniungentes cum exquisitissimo quoque genere doctrinae, et eorum famulum Amicum, quem vt animum suum diligebat, relinquere, quam fuerit ipsi asperum atque durum, nemo indicabit. Ille vero quod omnino mutari nequibat, id velle mutare omittebat. Profectus est igitur a. alibi absolueret, quae Ienae inceperat, academica studia, Gottingam et receptus ibi studiosorum in o. HALLERO, domum ab AYRERO, meritorum immortalium viris. Quos eosdem postea, quando in catervisque disciplinas profitebantur, sedulo ac diligenter audiuit, vt et caeterorum aliquos eruditione ac summorum virorum, quorum habuit tum, habuitque semper, atque etiamnum habet, largissimum academiae i. tum; in his maxime SCHMAVSSIUS, BOEHMEROS, KAHLIOS, PÜTTEROS, caeteros. AYRER quum suam illo tempore elucubrasset pererudite commentationem⁽⁹⁾ et pro licentia summorum adipiscere in vtroque iure honorum impetranda publice a. XLVIII. a. d. XXVII. Iulii sollemni academiaram ritu habuit Praesidem, immo praesentem, quae profecto insignis erat et rara fortuna, serenissimum potentissimae Magnae Britanniae Regem, qui tum inuiserat suas terras Germanicas, GEORGIVM II.

⁽⁹⁾ De Magno Magisterio equestris Ordinis Aurei Velleris Burgundo-Austriaci feminino masculino. Gottingae